

Interview NIW 13 februari 2005 - Notities:

1. Het gaat niet om de broers Staal het gaat om de oorlogswezen.
2. In 1949 waren er 1.004 oorlogswezen (Tsedaka van I. Lipschits, pag 94)
Onder voogdij van joodse pleegouders (geen familie) en joodse instellingen
226. Onder voogdij van joodse instellingen waren er dus minder dan 200.
3. Alles was onderzocht behalve wat er met het vermogen van joodse WO II
wezen was gebeurd. Dit moest ook onderzocht worden.
4. Dit werd echter niet gedaan, reden dat ik het op me genomen heb. Echter,
JMW gaf mij geen toestemming tot de archieven. Kon dus alleen het dossier
Staal onderzoeken.
5. Mijn hoofd doel was en is een onafhankelijk onderzoek naar het
vermogensbeheer van joodse WO II wezen. En indien hieruit blijkt dat LEHJ
het vermogen niet goed heeft beheerd, dan vind ik dat het geld van de
weeshuizen, verdeeld moet worden onder de nog levende WO II wezen.
Echter, de joodse instellingen willen geen onderzoek. Hebben ze daar redenen
voor.
Van de ruim 65 miljoen Euro collectieve MAROR-gelden bleek het niet
mogelijk minder dan 0.2% te besteden aan dit project. WAAROM???
6. Onderzoek gaat het om de opdracht, de vraagstelling.
Vraagstelling Verhey ken ik niet.
Vraagstelling Hoek is niet logisch.
7. Er zijn vreemde dingen gebeurd waardoor een onderzoek noodzakelijk is.
8. Weeskinderen zijn naar Israel gegaan (een groep met een leider, echter de
leider is na een paar jaar terug gegaan). Minderjarige pupillen is toegestaan
naar Israel te gaan terwijl de specialisten dit afraden. Waarom heeft men
goedgevonden deze minderjarige wezen naar Israel te laten gaan en wat is er
met hun vermogen gebeurd toen ze 21 werden?
9. Een wees, die anoniem wil blijven, heeft documenten waaruit blijkt dat LEHJ
4 huizen van zijn vermoorde grootouders liet verkopen (40.000 gulden 1953
met 5 lasthebbers). Op eindafrekening is hier niks van te vinden. Notaris die de
akte passeerde van 3 percelen was de penningmeester van LEHJ. Een huis is
gekocht en verkocht door een makelaar welke vanaf 1955 tot 1967 bestuurslid
van LEHJ was (de wees werd in 1956 meerderjarig). Dit is verstrengeling van
belangen en een reden om onderzoek te doen.

Philip Staal

10. Beroep op verjaring. Zal JMW wel een goede reden voor hebben maar onacceptabel. Er wordt een precedent geschapen waardoor joden, waar ook ter wereld, benadeeld worden. Joden kunnen nooit meer zeggen dat het niet moreel is om zich op verjaring te beroepen. Eric Fischer, lid van Eagleburger committee heeft hier al over geschreven.

11.